

45. møde.

Fredag den 2. maj kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

Eneste behandling af indstilling fra udvalget for forretningsordenen angående folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57. (Voigt).

(Andre selvstændige forslag nr. XLVI. Fremsat 23/4 75 i betænkning fra udv. for forretningsordenen.)

Indstillingen sættes til forhandling.

Voigt (FP):

Som bekendt er jeg ikke medlem af udvalget for forretningsordenen og deltog ikke i dette udvalgs behandling af den her foreliggende sag.

De referater, der efter udvalgets møde blev givet til offentligheden, gik ud på, at det var mig, der havde påført folketinget den besværlighed at skulle behandle sagen, fordi jeg havde nægtet at vedtage en bøde.

Jeg vil gerne fra denne talerstol dementere disse udtalelser. Sandheden er, at jeg ikke har fået noget bødeforelæg forelagt. Alt, hvad jeg har kunnet få oplyst i denne sag, stod på et stykke papir, som var lagt i min vogn, og der stod, at jeg skulle henvende mig hos politiet i Odense. Dette har jeg gjort flere gange uden at kunne få nogen forklaring på, hvor langt man var i sagen.

Efter at politiet op til flere gange havde lovet at orientere mig om, hvilken konklusion man var kommet frem til, hørte jeg ikke mere til sagen, før jeg fik at vide, at den var oversendt fra politiet i Odense til justitsministeriet. Jeg erklærede da efter en dags betænkningstid, at jeg ville betale en bøde, hvis det blev mig pålagt, ikke fordi jeg kunne erkende mig skyldig, men fordi jeg ikke ville medvirke til at spilde folketingets tid med sådan noget småpjet.

Det kom som en meget stor overraskelse for mig, at denne sag skulle bringes for dette høje ting. Nu er det jo alle bekendt, at frem-

skridtspartiet holder åbne gruppemøder, det håber jeg da man er orienteret om, og alle er naturligvis velkomne, og her forklarede jeg min gruppe, at jeg selvfølgelig ville betale bøden, hvis det kunne spare folketingets tid. Og jeg tilføjede, som det korrekt er refereret i Ekstra Bladet, at jeg på det grundlag ville bøje mig for politiets tyranni, hvilket jeg fandt relevant i den her givne situation, hvor man fra politiets side har været meget usmidig.

Det er naturligvis hverken i min eller fremskridtspartiets interesse, at radio og andre massemedier udbasunerer oplysninger i denne sag, der for alle andre borgere ville forløbe som noget helt trivielt, noget, man ikke bliver hængt ud for. Jeg skal derfor fra denne talerstol beklage, at man ikke fra myndighedernes side har villet indtage den samme holdning over for fremskridtsmanden Mogens Voigt, som over for andre borgere. Men jeg må naturligvis lære at leve med, at udtaler man sig ufordelagtigt om myndigheder, så er det åbenbart nødvendigt at bringe sagen for retten, ikke på grund af den eventuelle forseelse, men på grund af udtalelser faldet i sagen om visse myndigheds arbejdsmetoder. Sådan har jeg opfattet det, men det er måske ikke korrekt.

Når nu myndighederne vil have en ellers almindelig rutinesag ført igennem på et så højt plan som dette, skal jeg kun anbefale medlemmerne at stemme ja til den her foreliggende anmodning om ophævelse af min immunitet, således at sagen kan komme frem i fuldt dagslys, da jeg ikke her mere vil optage tingets tid med en detaljeret gennemgang. Men når der fremsættes ukorrekte oplysninger om min standpunkttagen, således som tilfældet var med den presseoplysning, udvalget for forretningsordenen afgav efter sin behandling af sagen, måtte jeg dog her fremkomme med et par udtalelser for at korrigere disse. Jeg har ment, at også dette skulle stå i Folketingstidende.

Formanden:

Jeg må gøre opmærksom på, at der er ikke kommet presseoplysninger fra udvalgets møde af den art, der er nævnt her. Normalt er udvalgmøder lukkede, og der refereres fra udvalget for forretningsordenen alene det, der vedtages i dette udvalg.